

derfor tage mig den Frihed at slutte med at fraraade Thinget, indtil nærmere Oplysninger erholdes, at gaae ind paa Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

G. Winther: Jeg kan i Meget henholde mig til det, som er udtalt af den ærede sidste Taler, og skal derfor blot gjøre et Par Bemærkninger. Det forekommer mig nemlig meget mislikt i et Tilfælde som dette at ville afvige fra Pensionslovens Regler, og, dersom dette skeer, saa indseer jeg i Sandhed ikke, hvorfor man ikke skulde komme til lignende Afvigelser ved hver anden af de Embedsmænd, som gaae af (Hør!). Jeg skal ikke sige Noget til Forkleinselse af denne Embedsmænd; men det er dog ganske tydeligt af Lovforslagets Motiver, at han ikke kan siges at være en af de fremragende Embedsmænd, og det kan ikke være af nogen saadan Grund som de, den ærede sidste Taler anførte, der her kan motivere en Afvigelse fra Pensionsløven. De Herrer, som holde saa meget paa Pensionsløven, saaledes som den er, skulle heller ikke gaae ind paa sige Afvigelser; thi det er vel sandt, at de Afvigelser, som nu foreslaaes os, gaae ud paa Forhoielse, men de bane Veien for en anden Anskuelse, nemlig for den, som blev bestridt saameget, da Pensionsløven blev forhandlet her i Thinget, at man skulde gaae over til at bestemme Pensionen for enhver enkelt Embedsmænd. Der var Forslag derom, som bleve afviste, fordi man troede, de strede mod Grundløven; men nu baner man Veien for den Anskuelse, at dette var det Rigtige. Jeg kan naturligtvis ikke have Noget imod, at denne Anskuelse blev forberedt; men de Herrer, som holde paa Pensionsløven efter dens nuværende Natur, synes mig ikke at burde gaae ind paa denne Sag.

Der er efter mit Skøn især to Grunde, som jeg har tænkt mig Regjeringen har i dette Lovforslag støttet sig til, det er, at den omtalte Embedsmænd har været ansat ved Frederica Institut, og man har analogt villet slutte saaledes, at, da visse Stiftelser, hvis Budgetter afgjøres af Rigsdagen, kunde give en Pensionberettigelse til deres Embedsmænd, saa maatte det ogsaa kunne lade sig gjøre med en saadan Stiftelse, der dog for en væsentlig Deel bestaaer ved Tilbud af Staten; men der er ganske vist en meget stor Forskiel mellem, at en Stiftelses Budget bliver bestemt af Rigsdagen, og at en Stiftelse faaer et Tilbud af Staten. Det blev ogsaa fremhævet, at det kunde gribe meget vidt om sig, hvis man gik ind paa den Anskuelse.

Den anden Grund, Regjeringen har havt, er efter min Anskuelse den vigtigste, og det er den, som jeg har troet kunde foranledige Regjeringen til at gaae en anden Vej, naar den vilde vise Villighed imod denne Mand, det er Skolereformen. Den Skole, som forestaaes af denne Rector, skal omdannes i Lighed med Gymnasierne eller de større Skoler. Det er efter min Anskuelse det Samme, som om hans Embede blev ophævet. Han er gaaet ind paa den Stilling, som han har, i den Forudsætning, at Skolerne vedblive at være i det Væsentlige saadanne, som de nu ere; men siden den Tid, og det kunde han ikke forudsæe, er der foregaaet en Totalforandring, idet man tildeels har henlagt de Examina, som tidligere afholdtes paa Universitetet, til visse af de latinske Skoler. Naar nu Reformationen træffer hans Skole, saa forekommer det mig, at man maa sige, at hans Embede, saaledes som han havde tiltraadt det, som han kunde tænke sig det kunde blive, er ophævet.